جوان

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران

صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز
مدیرعامل و مدیر مسئول: عبدالله گنجی
سردبیر: غلامرضا صادقیان
آدرس: تهران، خیابان شهید مطهری تقاطع میرزای شیرازی، پلاک ۳۸۴
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۳۴۱۶۵۴
روابط عمومی: ۸۸۴۹۸۴۴۸، نمابر: ۶-۸۸۸۴۵۶۳۴
توزیع: شرکت نشر گستر امروز ۸۸۸۶۲۱۹۴
چاپ تهران: چاپخانه روزنامه جوان
www.javanonline.ir

| روزنامه جوان | شماره ۵۴۴۲ | یک‌شنبه ۲۱ مرداد ۱۳۹۷ | ۲۹ ذی‌القعده ۱۴۳۹ | اذان ظهر: ۱۳:۰۹ |
غروب آفتاب: ۱۹:۵۸ | اذان مغرب: ۲۰:۱۷ | نیمه‌شب شرعی: ۰۰:۲۳ | اذان صبح فردا: ۰۴:۴۹ | طلوع آفتاب فردا: ۰۶:۲۱ |

دریچه

یک نویسنده:

بدون عضویت در قانون کپی رایت حضور در فرانکفورت آورده‌ای ندارد

یک نویسنده و فعال حوزه نشر می‌گوید: نمایشگاه فرانکفورت گردش مالی صدهامیلیون یورویی برای نشر به همراه دارد، حضور ما لزوماً به این معنی نیست که ما هم داریم با این جریان و گردش مالی جلو می‌رویم. متأسفانه من از حضور بخش خصوصی در این نمایشگاه، گزارش معقولی ندیده‌ام.

الهام فلاح در گفت‌وگو با باشگاه خبرنگاران پویا، با اشاره به لازمه حضور نشر ایران در بازارهای بین‌المللی و نمایشگاه کتاب فرانکفورت گفت: آن چیزی که من از نمایشگاه کتاب فرانکفورت دیدم و تعریفی که در حوزه نشر بین‌الملل دارد، می‌گوید این رویداد یک بخش تجاری بزرگ مربوط به کتاب است نه یک بخش فرهنگی، یعنی کاملاً عکس چیزی که در نمایشگاه‌هایی مثل پاریس یا دیگر نمایشگاه‌های کتاب می‌بینیم که مردم به طور مستقیم با نویسنده، ناشر و فروشندگان کتاب روبه‌رو می‌شوند. در حالی که فرانکفورت اصلاً چنین چیزی ندارد و بیشتر محفلی تجاری برای واگذاری رایت ناشران است.

این نویسنده معتقد است به نظرم فرانکفورت، بزرگ‌ترین رویداد بین‌المللی نشر است. می‌شود درباره اینکه ما، از ناشر و تشکل تا مجری غرفه، در سال‌های پیشین این رویداد چه کرده‌ایم، با جزئیات حرف زد و قیاس‌ها کرد از گذشته فراموش‌شده تا کنون اما در کل باید بدانیم که اگر قواعد حضور در این نمایشگاه را که مشخصاً به معنی رعایت حق کپی‌رایت است، رعایت نکنیم، نمی‌توانیم منتظر جهش یا دستاوردی در این زمینه باشیم.

نویسنده رمان «خون‌مردگی» گفت: درباره نمایشگاه فرانکفورت، شنیده‌های زیادی وجود دارد که با دیده‌ها مطابقت ندارند. مواردی هم تحریف واقعیت می‌تواند باشد. به‌نظر فرانکفورت جایی نیست که نویسنده‌ای برود و اثرش را ارائه کرده یا به اصطلاح پرزنت کند، البته من در سطح غرفه‌های محدودی دیده‌ام که مراسم داستان‌خوانی برگزار شود، اما در کل این نمایشگاه، اصلاً جایی نیست که یک نویسنده بخواهد بیاید شخصاً برای کارهایش قرارداد ببندد یا اثرش را معرفی کند، چون افراد حاضر، در این نمایشگاه برای پنج دقیقه ملاقاتشان هم از پیش برنامه‌ریزی کرده‌اند. این کارها از پیش برنامه‌ریزی شده و قرار است فقط چند دقیقه مذاکره و امضای قرارداد انجام شود.

فلاح درباره حضور ناشران و نمایندگانشان در نمایشگاه فرانکفورت گفت: این نمایشگاه از اصل و اساس محل حضور همین افراد است، یعنی ناشران و نمایندگان حقوقی آنها؛ آژانس‌های ادبی و افرادی که بر قواعد تجارت بین‌المللی احاطه داشته باشند و دست‌کم یک زبان خارجی مانند انگلیسی را به خوبی بدانند تا با همتای خودشان مذاکره کنند. به طور کلی از برآیند حضور انواع ناشران ایرانی، چه ادبی و چه دیگر ناشران عمومی و دانشگاهی، حتی تشکل‌ها و اتحادیه‌هایی که به نمایشگاه مذکور می‌آیند، من آن پختگی و تبحر را در فروش رایت ندیدم، یعنی نماینده یا رایزنی که زبان بلد باشد و از پیش، قرار ملاقاتی تعیین کرده باشد.

خبر

تصویربرداری سریال «حکایت‌های کمال» در شهرک غزالی ادامه دارد

تصویربرداری سریال «حکایت‌های کمال» به کارگردانی قدرت‌الله صلح‌میرزایی این روزها در شهرک سینمایی غزالی ادامه دارد.

به گزارش فارس، سریال ۱۵۰ قسمتی «حکایت‌های کمال» به تهیه‌کنندگی محسن شایانفر و کارگردانی قدرت‌الله صلح‌میرزایی به تازگی در شهرک غزالی و با حضور مسعود صباح مدیر گروه نوجوان سیمافیلم و مشاور رئیس این مرکز و محمد میرکیانی ناظر کیفی مجموعه کلید خورد.

محمود پاک‌نیت، شهره لرستانی و میرطاهر مظلومی جلوی دوربین این سریال اپیزودیک رفته‌اند. «حکایت کمال» اقتباسی از رمانی به همین نام نوشته محمد میرکیانی محسوب می‌شود که قهرمان داستان یک نوجوان به نام کمال است. این سریال در مرکز سیمافیلم تولید می‌شود و ۱۵۰ قسمت دارد و در دهه ۴۰ می‌گذرد.

حکمت

حکمت ۴۴

خوشا به حال کسی که به یاد معاد باشد، برای حسابرسی قیامت کار کند، با قناعت زندگی کند و از خدا راضی باشد.

نما | حسین کشتکار

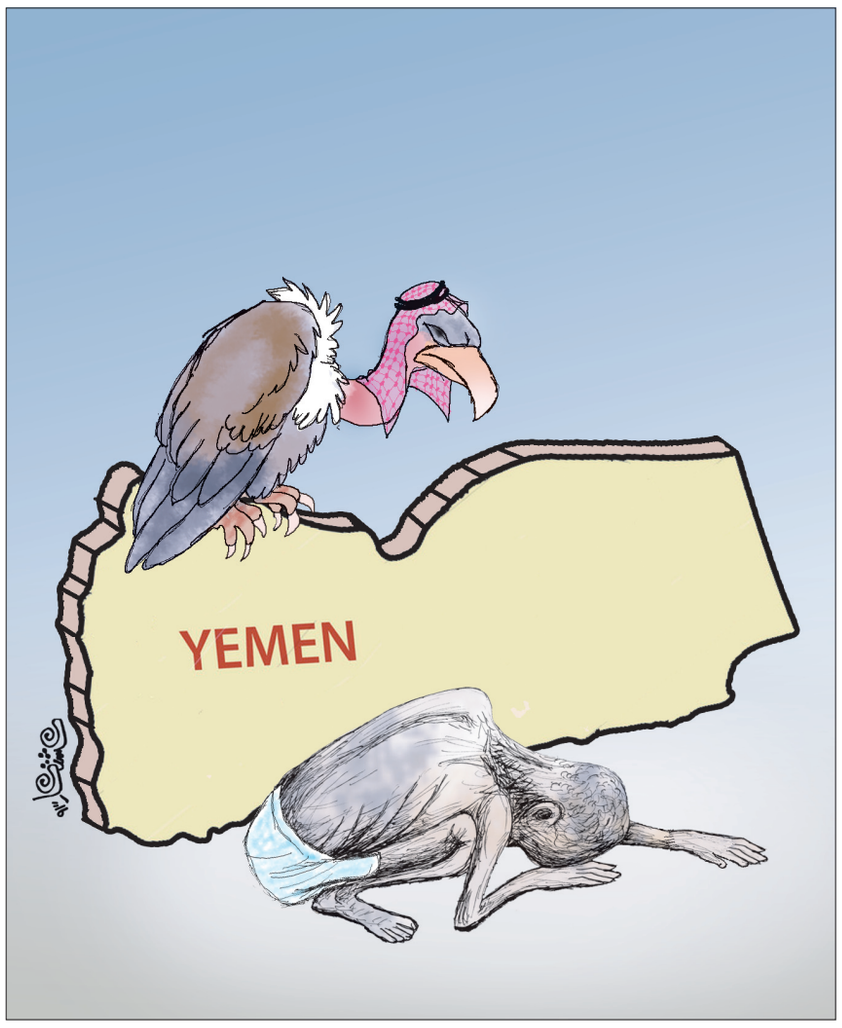

گزارش «جوان» درباره رسالت فرهنگی فراموش‌شده برنامه‌های ورزشی در رسانه ملی

«۹۰» در آفساید فرهنگ تماشاگران

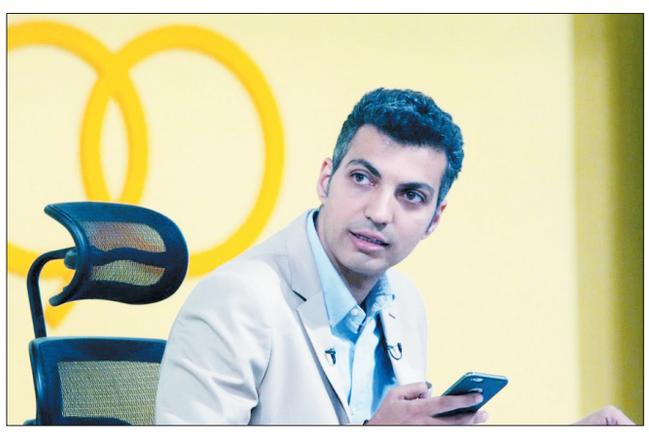

مصطفی شاه‌کرمی

حوادث فاجعه‌آمیز روی داده اخیر در ورزشگاه‌های کشور که منجر به خلق صحنه‌های ضدفرهنگی روی سکوهای تماشاگران شد، بار دیگر این سؤال جدی را ایجاد می‌کند که برنامه‌های تلویزیونی چون ۹۰ به عنوان پرمخاطب‌ترین برنامه‌های سیما در کنار در آمدزایی چشمگیر طی ۲۰ سال اخیر چه اندازه به عنوان یک رسانه وظیفه فرهنگ‌سازی و ارتقای اخلاق را به طور موازی جدی گرفته و نصب‌العین قرار داده‌اند.

تماشاگر نماهایی که مخاطب «۹۰» هستند

بعد از رخ دادن حوادث تلخ هفته گذشته لیگ برتر فوتبال، فجایع اخلاقی و فرهنگی هفته سوم این لیگ، شرنگ تلخی در کام جامعه ریخت. تماشاگرنماها هر بار بخشی از فرهنگ و اخلاق را به چالش می‌کشند که از فحاشی و توهین‌های رکیک تا حمله به انسجام و اتحاد ملی اقوام مختلف کشورمان و حتی پیش کشیدن دعوای برخی کشورهای منطقه با یکدیگر را در برمی‌گیرد؛ وضعیتی که نه تنها رنگ و بوی ورزشی ندارند بلکه به شکلی ساختارشکنانه و البته با برنامه‌ریزی قبلی، اتحاد اقوام کشورمان را مورد حمله و هجمه قرار می‌دهد. در این زمینه نمونه‌های قابل توجهی وجود دارند که موجب مجروح شدن، نقص عضو و حتی کشته شدن تعدادی از تماشاگرها یا مأموران حفظ نظم و انتظام شده است.

موضوع انشقاق در وحدت ملی با رویکرد جدایی‌طلبانه، از آن‌دست موضوعاتی است که با هیچ منطق قانونی، عقلایی، تاریخی و ملی همخوان نیست. تمام مردم نواحی ایران، ذیل هویت ایرانی شناسایی می‌شوند و این موضوع نه‌تنها مورد تأیید قوانین ایران از جمله قانون اساسی است بلکه مورد تأکید هویت‌شناسی تاریخی است. هنگامی که دو روز پیش در یک ورزشگاه فوتبال در خوزستان، عده‌ای پرچم کشور ایران را به آتش کشیدند، علیه موجودیت ایران شعار سردادند، تماشاگران را مورد ضرب‌وشتم قرار دادند و در نهایت با پرتاب سنگ به بازیکنان سعی در ایجاد آشوب داشتند، یک پیام مهم را به مردم و مسئولان ایران مخابره کردند و آن علنی کردن مبارزه قومیت‌گرایانه بود. همچنین وقتی دیروز مشاهده شد که برخی از افراد در بازی استقلال- تراکتورسازی پرچم جمهوری آذربایجان را در حمایت از آذربایجان در معابر عمومی برافراشتند، تکلیف را بر همگان معین کردند که جریانی خزنده و البته محدود خواستار ایجاد تنش مستقیم در کشور است. از قضا چنین رفتارهای خلاف امنیت ملی به شدت خوشامد شبکه‌های مجازی معاند با تمامیت ارضی ایران است و آنها به‌طور مدام سعی در تهییج مردم به همراهی چنین عناصری می‌کنند.

« ۹۰» در میان برنامه‌های پرمخاطب و اثرگذار تلویزیون در بین مخاطبان و حتی اعضای تیم‌های ورزشی قرار می‌گیرد. این برنامه سال‌هاست با مطرح کردن موضوعات چالشی و اتفاقات پرحاشیه سعی کرده تا آمار مخاطبان خود را به تراز حداکثر برساند

تکلیف فرهنگ و اخلاق چه می‌شود؟

بی تردید کوتاهی و عدم ایفای نقش فرهنگی از سوی باشگاه‌ها که بدون استثنا در نام هایشان از عنوان «فرهنگی و ورزشی» به صورت توأمان استفاده می‌کنند در کنار ضعف رسانه‌ها به عنوان یکی از پیچیده‌ترین دستاوردهای بشری در امر آموزش، تبلیغ و... مؤثرترین علل گسترش بی‌اخلاقی و فرهنگ‌کشی در ورزشگاه‌هاست. در این بین برنامه پرمخاطب ۹۰ بیشترین سهم را در ضعف فرهنگ‌سازی تماشاگران فوتبال دارد.

برنامه‌ای مانند «۹۰» در میان برنامه‌های پرمخاطب و اثرگذار تلویزیون در بین مخاطبان و حتی اعضای تیم‌های ورزشی قرار می‌گیرد. این برنامه سال‌هاست با مطرح کردن موضوعات چالشی و اتفاقات پرحاشیه سعی کرده تا آمار مخاطبان خود را به تراز حداکثر برساند. تقریباً هیچ کسی در بین مردم و رسانه‌ها وجود ندارد که اثرگذاری بالای این برنامه در بین مردم و باشگاه‌های فوتبال را انکار کند. رقم هنگفت و هزینه ساخت و تولید این برنامه‌ها از دکور و نور گرفته تا هزینه اجرای زنده و دستمزد مجری می‌طلبد که خروجی آنها در حد و اندازه پولی باشد که برایشان خرج می‌شود، نه اینکه مثل برخی از آنها که در حد کوه بزرگ، پربیننده و چالش‌برانگیز هستند اما در زمان لازم، موش می‌زایند. به کلام دیگر اگر ترویج و تبیین اخلاق با همان شور و حرارتی باشد که در پرداختن به حواشی و زد و خوردهای بازیکنان دیده می‌شود، شاید روزگار فرهنگ در ورزشگاه‌ها خیلی بهتر از این بود که پدری گوش‌های فرزند کوچکش را بگیرد تا مبادا برای آن کودک گفتن و شنیدن الفاظ رکیک و جنسی عادی شود!

مثلاً تا همین چند سال پیش ما در ورزش و فوتبال کشورمان عارضه‌ای تحت عنوان «جیمی جامپ» نداشتیم اما با پوشش تصویری و هیجانی این اقدامات وارداتی، زمینه ظهور و بروز آن را برای کرگدن‌های تماشاگرنمایی که تنها به شهرت و چهره شدن فکر می‌کنند، فراهم می‌آورند.

محیط ورزشگاه‌ها برای مردها هم امن نیست

به طور قطع اگر برنامه‌هایی مثل ۹۰ در ترویج، تبیین و تشویق مراعات اخلاق و فرهنگ در بین تماشاگران وظایف خود را می‌شناختند و عمل می‌کردند شاهد بروز و ظهور نوشته‌های تجزیه‌طلبانه، نژادپرستانه و حتی فحاشی‌های جنسی و رکیک نبودیم! متولیان صدا و سیما و به خصوص برنامه‌های ورزشی به خوبی می‌دانند که پرداختن به حواشی بازی‌ها یا دعواهای صورت‌گرفته یک اقدام کاملاً پوپولیستی و زرد صرفاً برای بالا بردن تعداد مخاطبان آن برنامه‌هاست. رویکردهای ضدفرهنگی و حتی ضداخلاقی این گونه برنامه‌ها در کنار پرداختن به حواشی مسابقات جهت بالا بردن نرخ و قدرت چانه‌زنی، نمونه‌ای از جمع اضداد است که تنها قربانی آنها فرهنگ است. سال‌هاست همه افراد داخل در گستره ورزش برای تقویت فرهنگ و حفظ داشته‌های تمدنی کشور متفق‌القول هستند اما پالایش و بررسی نتیجه گفتن و پرداختن آنها به این دو مؤلفه مهم به خوبی نشان می‌دهد آمار کمی و کیفی پایین نیامده بلکه بیشتر از قبل و با ابعاد تازه‌تری خودنمایی می‌کند. با این تفاسیر چگونه است که با این اوضاع برخی از همین مجریان در فضاهای مجازی و غیرمجازی و با اداهای شبه‌روشنفکری به دنبال کشاندن پای بانوان به ورزشگاه‌ها هستند، موضوعی بسیار پیچیده است!

ترغیب به دیده شدن

گذشته از بحث درآمدزایی برنامه ۹۰ نفس پرداختن و به تصویر کشیدن چنین اتفاقاتی آن هم در یک برنامه پرمخاطب و همچنین تکرار چندین باره آن در زوایای مختلف چه به صورت عادی و چه به شکل تصویر آهسته هر جوان و نوجوانی که تمایل به شهرت و چهره شدن داشته باشد را به تکرار آن اقدام دعوت و ترغیب می‌کند. اصل پرداختن به موضوعات تلخ و گزنده در رسانه و به خصوص تلویزیون باید بر منوال صحیح و دقیقی باشد که ضمن رعایت حدود آن را مورد پردازش قرار بدهد. پرداختن بیش از اندازه در مورد یک تیم یا ورزشکار از سوی رسانه می‌تواند در حکم اغواگری و زمینه‌ساز توهم‌آفرینی نزد برخی افراد گردد، به این معنی که فرد در صورت یک چنین خطای راهبردی از سوی رسانه دچار خودبزرگ‌بینی می‌شود، این تنها یک نمونه از اقدامات و خروجی برنامه‌هایی است که صرفاً به منافع زودگذر و آنی خود می‌اندیشند نه مباحثی مثل امنیت ملی، اتحاد، فرهنگ، اخلاق و... نکته پایانی اینکه اگر قرار باشد که این برنامه‌های پرهزینه با همین دست فرمان به جلو بروند قطعاً تا چند صباحی دیگر همین مقدار فرهنگ و اخلاقی که در جامعه نفس می‌کشد «جوانمرگ» خواهد شد. اینکه فوتبال هدف نیست بلکه وسیله‌ای برای فرهنگ‌سازی و ارتقای اخلاق است هیچ‌گاه در رسانه ملی جدی گرفته نشده است.

اعتراض کانون کارگردانان درباره ورود پول کثیف به سینما

پول‌هایی که فیلمنامه‌ها را لاغر و بازیگران را چاق می‌کند

محمد صادقی

بعد از اعتراض تهیه کنندگان سینما درباره ورود پول‌های کثیف سینما و استفاده از سینما برای پولشویی، این بار شورای مرکزی کانون کارگردانان سینمای ایران نسبت به ورود پول‌های کلان از منابع نامشخص به سینما و عواقب آن هشدار داد.

پول‌هایی که درباره سالم بودن منابع آنها شک و شبهه‌های فراوانی وجود دارد باعث شده تا سینمای ایران صرفاً روی انگشت بازیگران معروف ادامه حیات بدهد و فیلمنامه‌ها روز به روز به لحاظ ساختاری ضعیف‌تر و به لحاظ محتوا و غنای فرهنگی نیز مبتذل‌تر شوند.

«جوان» از جمله اولین رسانه هایی بود که موضوع ورود پول‌های کثیف به سینما از طریق محصولات شبکه نمایش خانگی را پیگیری و این نگرانی را مطرح کرد که ورود پول‌هایی با منشأ مبهم و مشکوک می‌تواند روند طبیعی تولید در سینما را مختل کند و باعث رشد قارچ‌گونه بخشی از سینما و ایجاد تبعیض شود. جریانی که به منظور پولشویی، سرمایه‌های غیرقانونی را به سینما عرضه می‌کند، در مرحله اول این پول‌ها را در قالب ریخت و پاش‌های غیرمنطقی مانند پرداخت دستمزدهای خارج از عرف در سینما جا می‌اندازد و در مرحله بعد، با لابی‌گری و ایجاد رانت در اکران و توزیع، محصولی که با پول غیر مشروع تولید شده را در مسیر قانونی شدن سود سرمایه گذاری قرار می‌دهد. مصطفی کیایی، عضو شورای مرکزی کانون کارگردانان سینمای ایران در گفت‌وگو با «جوان» درباره صدور بیانیه هشدار دهنده کانون کارگردانان می‌گوید: قرار است به زودی نشستی با حضور اعضای شورا برای توضیح درباره متن منتشر شده، برگزار شود. کیایی ادامه می‌دهد: در این نشست مسائل مد نظر کانون کارگردانان توضیح داده خواهد شد که تکمیل کننده متن منتشر شده است و می‌تواند مورد توجه دست‌اندرکاران سینما قرار گیرد.

در بیانیه شورای مرکزی کانون کارگردانان سینمای ایران آمده: «نتیجه مستقیم و مخرب حضور این منابع مادی بی‌حد و مرز به ارتقای بی‌منطق و کنترل نشده بودجه‌های ساخت فیلم‌ها و به خصوص بودجه ساخت مجموعه‌های داستانی در قالب شبکه‌های نمایش خانگی منجر شده است و متأسفانه باید اذعان کنیم که دستمزدهای نجومی بازیگران این آثار، بخش اصلی این ریخت و پاش‌های غیرضروری را تشکیل می‌دهد، به دلیل همین پرداخت‌های غیرمنطقی قادر به پرداخت دستمزدهای ادعایی بازیگران مورد نظرشان نیستند و دور نیست زمانی که دیگر کارگردانان مستقل سینمای ایران نتوانند فیلم بسازند. ما کارگردانان سینمای ایران با اینکه بازیگران سینمای ایران درآمدهای کلان داشته باشند مخالفتی نداریم اما در شرایطی که سایر عوامل سازنده در سینمای پر افتخار ایران به دشواری گذران زندگی می‌کنند، سیر صعودی این دستمزدهای کلان و غیرعادی می‌تواند به بالا رفتن کنترل نشده دیگر هزینه‌های تولید فیلم و به تبع آن محدودیت تهیه‌کنندگان و کارگردانان در تولید فیلم‌های جدید و در نهایت به رکود در تولید و در نتیجه بیکاری خیل بزرگ و تازه‌ای از عوامل آسیب پذیر پشت دوربین در سینمای ایران بینجامد.»

اما انتشار بیانیه کانون، واکنش‌هایی را در میان اهالی سینما به دنبال داشته است. جبار آذین منتقد پیشکسوت سینمای ایران، در همین زمینه یادداشتی را منتشر کرده و در آن ضمن اعلام حمایت از مبارزه با پول‌های کثیف در سینما، یادآور شد: این اقدام دوستان کانون، حرکتی خوب و بجاست، به شرط آنکه آنها، آن را در کنار دیگر واقعیت‌های سینما در لانگ شات ببینند. آن وقت بیشتر درخواهند یافت که ورود پول‌های آلوده، معلول مدیریت غلط، گسترش فساد و ابتذال، یکه‌تازی مافیا و مناسبات ناسالم سینمایی است.

به تازگی یک کانال تلگرامی مدعی شده است صرفاً دستمزد عوامل یک فیلم سینمایی به رقم ۲۰ میلیارد تومان رسیده است. اگر این ادعا درست باشد، یعنی تهیه‌کننده باید فیلم را در شرایطی اکران کند که ۶۰ میلیارد تومان فروش داشته باشد تا فیلم برای سازنده آن سودآور شود. آیا در سینمایی که بهترین فروش‌ها چیزی مابین ۲۰ تا ۳۰ میلیارد تومان است، دستیابی به این میزان چیزی بیش از یک رؤیاست یا بر اساس همان جریان پول‌های کثیف اصلاً میزان فروش در اولویت قرار ندارد؟!

در ادامه آیستادگی رئیس جشنواره ونیز رقم می‌خورد

سهم‌خواهی زنان غربی برای حضور در پشت دوربین

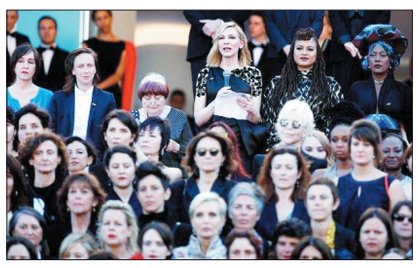

فرزین ماندگار

در حالی که زنان در سینمای ایران بخش قابل توجهی از مشاغل سینمایی از جمله کارگردانی را به خود اختصاص داده‌اند در اروپا ماجرای حضور بیشتر زنان در جشنواره ونیز به یک چالش عمده تبدیل شده است.

بسیاری از گروه‌های فعال زنان اعتراض شدید خود را نسبت به نادیده‌گرفتن زنان در جشنواره فیلم ونیز ابراز داشتند و خواستار الحاق جشنواره ونیز به طرح «تعهد جنسیتی» شدند. در حالی که همواره غربی‌ها ژست دایه مهربان‌تر از مادر برای زنان ایران می‌گیرند و نسبت به وضعیت زنان و حضور اجتماعی این قشر در جامعه ایران دروغ پردازی می‌کنند در کشورهای مهم غربی چون ایتالیا بر سر اینکه سهم زنان در جشنواره مهمی چون ونیز افزایش یابد جنجال به پا شده است. این وضعیت در حالی رقم می‌خورد که شاید بتوان گفت ایران به نسبت دارا بودن حضور زنان در مشاغل سینمایی به خصوص در بخش کارگردانی در صدر کشورهای جهان قرار می‌گیرد و جالب است که زنان غربی به ویژه در هالیوود همواره از اینکه حضور زنان بیشتر در جلوی دوربین خلاصه می‌شود انتقاد داشته‌اند. موضوع جشنواره ونیز اما تازگی ندارد. بسیاری گروه‌های فعال زنان از جمله شبکه «ودیوویژوال» اعتراض شدید خود را نسبت به غیبت زنان در جشنواره فیلم ونیز ابراز داشتند. این معترضان در قالب نامه‌ای سرگشاده همچنین خواستار الحاق جشنواره ونیز به طرح «تعهد جنسیتی» شده‌اند که پیش‌تر جشنواره‌های «کن» و «لوکارنو» به آن پیوسته‌اند. در بخشی از این نامه آمده: برای دومین سال پیاپی است که از ۲۱ فیلم شرکت کننده در بخش رقابتی تنها یک فیلم به کارگردانی یک زن حضور دارد آن هم فیلم «بلبل» به کارگردانی خانم «جِنفِر کنت» است. فیلم «فرشتگان لباس سفید می‌پوشند» به کارگردانی خانم «وبوین کوو» نیز تنها فیلم زن کارگردان جشنواره پارسال بود. این در حالی است که «آلبرتو باربرا» رئیس جشنواره ونیز قول داده بود تا حضور زنان در بخش رقابتی این جشنواره را بیشتر کند، البته او در جایی نیز نسبت به فشار برای بیشتر شدن سهم زنان در جشنواره گفته بود که چنانچه در مورد برابری جنسیتی در جشنواره قرار بر تحمیل باشد از سمتش کناره‌گیری خواهد کرد. در بخشی دیگر از این نامه با اشاره به همین سخنان باربرا آمده است: زمانی که آقای آلبرتو باربرا تهدید به کناره‌گیری می‌کند نشان می‌دهد می‌خواهد انتخاب فیلم‌هایی را که زنان آنها را کارگردانی می‌کنند، پایین‌تر از سطح استاندارد القا کند. از این رو بر ما اثبات شده که به جای جلوگیری از شایستگی زنان، پیگیری اهداف و مقررات به ما کمک می‌کند تا با توسعه و گسترش تعداد بیشتر زنان، این نقصان را برطرف کرده و به گسترش حضور زنان در این عرصه‌ها کمک کنیم.

شعر

سروده افشین علاء به مناسبت سالگرد شهادت «محسن حججی»

افشین علاء شاعر کشورمان در تازه‌ترین اثرش غزلی برای شهید بی‌سر «محسن حججی» به مناسبت سالگرد شهادت این مدافع حرم اهل بیت(ع) سروده است که در ادامه می‌خوانید:

سر می‌برند، از ماه‌ای شب بیا تماشا — با ذکر یا اباالفضل(ع) بر لب بیا تماشا
ای کربلا تنش را، حالات رفتنش را — هر روز کن زیارت هر شب بیا تماشا
افتاده است یارم، آن ماه بی‌مزارم — بی سر به سینه خاک، مرکب بیا تماشا
من عاجزم ز وصفش، سوسن ز باغ برخیز — با کاکل پریشان، کوکب بیا تماشا
ای نام و رسم و عنوان، خاکی بریز بر سر — مصدر بیا به پایین، منصب بیا تماشا
دیگر مرا نترسان ای مرگ بعد از این داغ — از سوختن چه دانی؟ ای تب بیا تماشا
بانو! مدافعت را بردند سوی مقتل — بر تل خویش باز آ زینب بیا تماشا...

اعترافات بی‌سابقه «کیسی افلک» درباره آزار جنسی زنان

زنان در هالیوود با تبعیض و دستمزد پایین تحقیر شده‌اند

کیسی افلک بازیگر نامدار هالیوود می‌گوید: «زنان در هالیوود با تبعیض و دستمزد پایین تحقیر شده‌اند و عموماً کوهی از غم برای ابد بر سرشان آوار شده است و هیچ‌کس هم به معنای واقعی نسبت به این موضوع حساسیت نشان نمی‌داد، حتی خود من تا اینکه چند زن شجاع و عاقل قد علم کردند و صدای خود را به گوش دیگران رساندند.»

کیسی افلک که پس از متهم شدن به تعرض و آزار جنسی برای اولین بار تن به مصاحبه داده، به ارتکاب رفتار «واقعا غیرحرفه‌ای» سر صحنه فیلمبرداری اقرار کرده است. بازیگر ۴۲ ساله برنده اسکار در اظهاراتی بی‌سابقه مسئولیت ایجاد جو آزاردهنده در محیط کار و به ویژه در پشت صحنه فیلم «من هنوز اینجا هستم» را به گردن گرفته است. رفتار غیرحرفه‌ای افلک در پشت صحنه فیلم یاد شده که به سال ۲۰۱۰ برمی‌گردد به شکایت دو نفر از زنان دست‌اندرکار تولید آن پروژه منجر شد. همچنین در جریان تبلیغ و کمپین طرفداری از بازی افلک در فیلم تحسین شده «منچستر بای دسی» برای شرکت در رقابت اسکار ۲۰۱۶، موضوع شکایت‌ها دوباره مطرح شد. فیلمبردار زن و تهیه‌کننده زن پروژه سینمایی «من هنوز اینجا هستم» با مطرح کردن اتهام تعرض و آزار جنسی علیه افلک، او را مسبب ایجاد جو غیرحرفه‌ای و آزاردهنده سر صحنه فیلمبرداری دانسته بودند. به نوشته نشریه گاردین، افلک که تهیه‌کنندگی و کارگردانی آن پروژه را بر عهده داشت با یادآوری خاطرات هشت سال پیش گفته: «واقعاً محیط غیرحرفه‌ای بود. من مسئولیت آن اتفاقات را کامل به گردن می‌گیرم. من به غیر حرفه‌ای شدن محیط آن کار دامن زدم و خودم هم مجبور به تحمل رفتارهای مشابه از سوی دیگران شدم و ای کاش طور دیگری رفتار کرده بودم.»

افلک اضافه کرده: «من طور خاصی رفتار کردم و اجازه دادم دیگران هم طوری رفتار کنند که واقعاً غیرحرفه‌ای بود و از این بابت بسیار متاسفم.» اگرچه شکایت‌ها علیه افلک خارج از دادگاه مطرح شده بود اما نام این بازیگر در فهرست بلندبالای مردانی قرار گرفت که در هالیوود به واسطه قدرت و جایگاه‌شان از دیگران سوءاستفاده کرده‌اند. بازیگر برنده اسکار برای اولین بار طی ۱۰ ماه گذشته در اشاره به جنبش مبارزه با آزار جنسی در هالیوود هم توضیحاتی ارائه داده است: «زنان در سینما با تبعیض و دستمزد پایین تحقیر شده‌اند و عموماً کوهی از غم برای ابد بر سرشان آوار شده است و هیچ‌کس هم به معنای واقعی نسبت به این موضوع حساسیت نشان نمی‌داد حتی خود من تا اینکه چند زن شجاع و عاقل قد علم کردند و صدای خود را به گوش دیگران رساندند.»

بازیگر ۴۲ ساله هالیوود در ماه‌های گذشته سرگرم ایفای نقش در پروژه سینمایی «پیرمرد و اسلحه» بوده است.